TẠP CHÍ NGHIÊN CỨU
PHẬT HỌC
CƠ QUAN NGÔN LUẬN CỦA TRUNG ƯƠNG GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM
ISSN: 2734-9195

Món quà tặng cô

ISSN: 2734-9195 06:00 20/11/2026

Nhà chúng mình có gì thì góp thứ ấy làm quà tặng cô. Quan trọng là tấm lòng.

Tháng 11, những cơn gió lạnh đầu đông hun hút thổi qua Bản Phố. Ngôi trường tiểu học vùng cao chìm trong màn sương dày đặc. Giờ ra chơi, học sinh lớp 4A đứng co ro dưới mái hiên. Bạn nào cũng xỏ hai bàn tay vào ống tay áo để tìm chút hơi ấm giữa tiết trời buốt giá.

Thào Mí, cậu lớp trưởng có đôi mắt sáng, bước lên phía trước:

– Sắp đến Ngày **Nhà giáo Việt Nam** rồi. Cô Mai phải lặn lội từ dưới xuôi lên đây dạy chữ cho chúng mình. Lớp ta phải tặng cô một món quà thật ý nghĩa chứ!

Cả lớp im lặng nhìn nhau. Giàng Hoa khẽ lên tiếng:

– Hoa cải trong vườn nhà mình vẫn chưa nở, không biết lấy đâu hoa tặng cô?

– Hay chúng mình góp vài bắp ngô gác bếp tặng cô? – Sùng Dơ góp ý.

Ý kiến của Sùng Dơ khiến cả lớp xôn xao. Nhà bạn nào cũng nghèo, bữa ăn hằng ngày còn phải chắt chiu từng chút. Tiền mua một cuốn vở đã khó, nói gì đến chuyện xuống chợ trung tâm mua những bó hoa rực rỡ như học sinh ở thành phố.

Thào Mí suy nghĩ một lúc rồi vỗ tay:

– Phải đấy! Nhà chúng mình có gì thì góp thứ ấy làm quà tặng cô. Quan trọng là tấm lòng. Để mình nhờ ông nội đan một chiếc giỏ tre nhỏ, chúng mình sẽ làm một giỏ quà thật đặc biệt tặng cô!

Ý tưởng của Thào Mí được cả lớp hưởng ứng. Ai cũng háo hức, quên cả cái lạnh đang bao trùm ngôi trường.

Sáng ngày **20 tháng 11**, cả lớp đến trường sớm hơn mọi ngày. Góc lớp bỗng rộn ràng hơn thường lệ. Thào Mí mang theo chiếc giỏ tre do ông nội vừa đan, những nan tre còn thơm mùi mới. Các bạn lần lượt lấy ra những món quà đã

chuẩn bị ở nhà.

Thào Mí đặt vào giỏ ba củ khoai lang, trên vỏ còn vương đất nương. Tiếp đó, Sùng Dơ cẩn thận xếp bốn bắp ngô gác bếp vàng óng, hạt đều tăm tắp mà mẹ đã chọn kỹ. Giàng Hoa mang đến một túi hạt dẻ rừng rang thơm, được cô bé dành dụm suốt mấy hôm. Những bạn khác cũng lần lượt góp thêm những món quà nhỏ.

Chiếc giỏ đã gần đầy, nhưng nhìn những bắp ngô, củ khoai nằm cạnh nhau, Thào Mí vẫn thấy thiếu một chút sắc màu. Cậu đưa mắt nhìn ra ngoài cổng trường, chợt trông thấy những khóm hoa xuyến chi đang nở trắng bên lối đi.

– Có hoa rồi! – Thào Mí reo lên.

Cậu chạy ra hái một nắm hoa mang vào, cẩn thận cài quanh miệng giỏ. Những cánh hoa trắng nhỏ xinh nổi bật bên màu vàng của ngô, màu nâu của hạt dẻ và màu đất còn vương trên vỏ khoai. Chiếc giỏ tre giản dị bỗng trở nên tươi tắn, mang theo hương vị thân thuộc của núi rừng.

Cả lớp ngắm món quà, bạn nào cũng nở nụ cười thích thú.

Hình ảnh minh hoạ

Tiếng trống báo hiệu giờ vào lớp vang lên. Cô Mai bước vào lớp, định nhắc học sinh ổn định chỗ ngồi. Nhưng vừa nhìn thấy chiếc giỏ tre được đặt trang trọng trên bàn giáo viên, cô bỗng khựng lại:

– Các em chuẩn bị món quà gì mà đẹp thế này?

Thào Mí thay mặt cả lớp, bước đến bên cô rồi hai tay nâng chiếc giỏ lên. Cậu hơi cúi đầu, lễ phép nói:

– Thưa cô, nhà chúng em có ngô, có khoai nên mang đến tặng cô. Chúng em chúc cô luôn mạnh khỏe và ở lại trường dạy chữ cho chúng em ạ!

Cả lớp đồng thanh:

– Chúng em chúc cô mạnh khỏe ạ!

Cô Mai nhận chiếc giỏ từ tay Thào Mí. Cô nhìn những học trò đang đứng ngay ngắn trước mặt. Những gương mặt nhỏ nhắn, đôi má ửng đỏ vì lạnh cùng ánh mắt trong veo của các em khiến cô không khỏi xúc động.

Cô cúi xuống, nhẹ nhàng chạm tay vào những bắp ngô, củ khoai còn vương đất. Những cánh hoa xuyến chi trắng muốt khẽ rung theo làn gió lùa qua cửa lớp. Khóe mắt cô bỗng cay cay.

– Cô cảm ơn các em! Đây là món quà đẹp nhất mà cô được nhận.

Nói rồi, cô dang tay ôm những học trò nhỏ vào lòng.

Ngoài trời, gió đầu đông vẫn đang thổi, nhưng trong lớp học, tiếng nói cười của cô trò vang lên ấm áp.

Nhìn món quà của học trò, cô Mai cảm nhận được tình cảm chân thành mà các em dành cho mình. Cô hiểu rằng, dù cuộc sống nơi vùng cao còn nhiều thiếu thốn, các em vẫn luôn biết sẻ chia và dành cho cô những tình cảm thật đẹp. **Món quà** mộc mạc ấy khiến cô thêm yêu mái trường và những học trò nơi Bản Phố.

***

Tác giả: **Trà Bình**